

ПОВРЪМЕННИ СПЪВИ

I

Л Ъ Т О

Буенъ вѣтъръ веч' не вѣе,
Ясно слънце люто грѣе,
Пекъ голѣмъ е по полѣто
Ей че влада жарко лѣто.

Вредомъ природа дарена,
Съ разни цвѣта украсена:
Тя раздава изобилно,
Всички плодове напълно.

Всяка трѣва, всяка билка
Е у своята прилика;
Полета се зеленѣятъ,
По тѣхъ стада храна търсятъ.

Плодъ приносятъ всички дрѣвья,
Златни се развиватъ нивя,
И се вричатъ славна жетва;
Земледѣлецъ веч' се радва.

Зелена стара планина,
Онѣзъ дрѣвната родина,
Какъ е гордо възвишена
И съ приятность надарена.
